

ທຖ່ມລືແລະງານວິຊທີ່ເກີ່ວຂອງ

ໃນບໍ່ທີ່ຜູ້ວິຊຍະໄດ້ກ່າວລົງທຶນຢັ້ງມາການທາງອາຂີພ ແນວດີໃນເຮືອງຄວາມສຳໃຈໃນ
ອາຂີພ ການປະເມີນຄວາມສຳໃຈໃນອາຂີພ ແລະພຸດງານວິຊທີ່ເກີ່ວຂອງ ດັ່ງຈະໄດ້ກ່າວໂດຍສັງເໝັດກັນນີ້

ທຖ່ມລືພັດມາການທາງອາຂີພ

ພັດມາການທາງອາຂີພ (Vocational Development) ເປັນພັດມາການຄ້ານໍ້າຂອງ
ບຸກຄຸລ ເປັນກະບວນການທີ່ຕ້ອງໃຫ້ຮະຍະເວລາຕໍ່ເນື່ອກວດຂ່າງຊີວິດຂອງບຸກຄຸລ ໃນການທີ່ຈະພັດມາກໍາ
ນິຍົມຂອງອາຂີພ ກາຮກອດຕ້າວຂອງຮູບແບບອາຂີພ ກາຮເຮືອນຮູ້ສິ່ງໂຄກສີທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ຂອງອາຂີພນັ້ນ
ອັດຕະກອງການພັດມາການຂຶ້ນອໍຍັກບໍລິການທາງຈິຕິວິທີຍາ ສີຮີວິທີຍາຂອງບຸກຄຸລ ແລະເງິ່ນໃໝ່ໃນ
ສິ່ງແວກຄຸມ ຕລອດຈົນບຸກຄຸລສຳຄັງໃນຊີວິດຂອງເຂົາ ໂດຍຫົວໄປພັດມາການທາງອາຂີພຈະພັດມາໄປຄາມ
ລຳດັບຂັ້ນ ໃນແຕ່ລະຂ່າວຂອງຊີວິດບຸກຄຸລຈະຕ້ອງພັດມາງານຄາມຂັ້ນພັດມາທາງອາຂີພເຈັບພະຍົງໄດ້ສຳເຮົ່ງ
ຈຶ່ງຈະນັບໄດ້ວາມີຮູ້ມາກວະທາງອາຂີພ

ໃນທີ່ນີ້ ຈະຂອກລົງທຶນທຶນຢັ້ງມາການທາງອາຂີພທີ່ແຍກແຍະຂັ້ນພັດມາການທາງອາຂີພໄວ້ໂດຍ
ລະເອີຍຄາຈະນຳມາເປັນຫລັກໃນກາຮແນະແນວອາຂີພດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ກີ່

ທຖ່ມລືພັດມາການທາງອາຂີພຂອງກິນຊເບີຣົກ (Ginzberg's Theory of Vocational Development)

ກິນຊເບີຣົກ (Ginzberg 1966 : 47-57) ໄດ້ກ່າວລົງຫລັກກາຮັນຮູ້ນາງເກີ່ວກັນການ
ເລືອກອາຂີພໄວ້ວ່າ

1. ກາຮເລືອກອາຂີພເປັນກະບວນກາຮ (Process) ທີ່ຕ້ອນເນື່ອງ ໄນໃໝ່ເປັນກາຮຕັດສິນ
ໃຈໃນກັ້ງໄກກັ້ງທີ່ເພີ້ງກັ້ງເດືອກ ແຕ່ຈະເປັນກາຮຕັດສິນໃຈໃນຮະຍະເວລາຫລາຍປ່ານ ກາຮຕັດສິນໃຈ
ແຕລະກັ້ງໃນແຕລະວ່າຍ ຈະມີຄວາມສົມພັນຮ່ວມໂຍງກັນ

2. ກາຮເລືອກອາຂີພເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ໄນ້ຍັນກັນ (Irreversible) ກ່າວຄົວ ກາຮ
ຕັດສິນໃຈແຕລະກັ້ງໃນກະບວນກາຮເລືອກອາຂີພນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນຕາມອາຍຸ ແລະພັດມາການຂອງແຕລະບຸກຄຸລ

การตัดสินใจในอาชีพของบุคคลจะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจทางอาชีพในระยะแรก ๆ

3. การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการที่جلงด้วยการยอมชوم (Compromise) ระหว่างความปรารถนาของบุคคลที่จะเลือกอาชีพให้สนองความต้องการ ความสนใจ และเหมาะสมกับความสามารถของเขามากที่สุด กับการตระหนักรู้สึกความจริง และขอจำกัดต่าง ๆ เช่น ความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นต้น

กินช์เบิร์ก ได้แบ่งช่วงการเลือกอาชีพของบุคคลออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะเพ้อฝัน (Fantasy Period) อายุในช่วงอายุก่อน 11 ปี การเลือกอาชีพในระยะนี้ เด็กจะคิดเกี่ยวกับอาชีพในรูปของความปรารถนาที่จะเป็นเมื่อเป็นผู้ใหญ่ โดยที่เด็กไม่สามารถที่จะประเมินความสามารถหรือโอกาสและขอบเขตของความจริงໄได้ เด็กจะมีความเชื่อว่าตนเองสามารถทำในสิ่งที่ตนเองต้องการได้ในอนาคต

2. ระยะพิจารณาเลือกอาชีพโดยยังไม่ตกลงใจแนนอน (Tentative Period) อายุในช่วงอายุ 11-18 ปี บุคคลตระหนักในลักษณะของการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคต คำนึงถึงความพึงพอใจที่จะได้รับในอนาคตมากกว่าในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามบุคคลยังใช้เพียงความสนใจ ความสามารถ และค่านิยม มาพิจารณาในการเลือกอาชีพ โดยไม่คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงอื่น ๆ นัก ระยะนี้ยังแบ่งเป็นช่วงที่สำคัญ 4 ระยะ คือ

2.1 ระยะความสนใจ (Interest Stage) อายุในช่วงอายุ 11-12 ปี การเลือกอาชีพอยู่ในรูปของความสนใจ ซึ่งส่วนมากจะมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาในระยะเพ้อฝัน ออย่างไรก็ตามบุคคลเริ่มตระหนักรู้ในความสำคัญของความสามารถอยู่บ้าง

2.2 ระยะความสามารถ (Capacity Stage) อายุในช่วงอายุ 13-14 ปี การเลือกอาชีพในระยะนี้ เด็กจะคำนึงถึง ความสามารถโดยการประเมินจากความสามารถของตนเอง และความรู้ในเรื่องความสามารถของคนยังไม่สมบูรณ์นัก การเลือกอาชีพจึงยังไม่เป็นการตัดสินใจที่แนนอน

2.3 ระยะค่านิยม (Value Stage) อายุในช่วงอายุ 15-16 ปี ค่านิยมจะเริ่มเข้ามาสู่กระบวนการตัดสินใจในการเลือกอาชีพ โดยบุคคลจะให้ความสำคัญเหนือความสนใจและความสามารถของตนเอง

2.4 ระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของการเลือกอาชีพ (Transition Stage) อายุในช่วงอายุ 17-18 ปี ในระยะนี้บุคคลเริ่มมองถึงบทบาทของอาชีพในอนาคต โดยคำนึงถึงองค์ประกอบของความเป็นจริงมากขึ้น เด็กหญิงจะมีการปรับตัวให้เข้ากับบทบาทในอนาคต อันได้แก่ บทบาทของการเป็นภาระ และการเป็นมาตราครา และมักจะคำนึงถึงการแต่งงานมากกว่าการทำงาน ในขณะที่เด็กชายจะมุ่งถึงการเลือกอาชีพอย่างโดยย่างหนักมากกว่า อย่างไรก็ตาม ในการเลือกอาชีพ บุคคลจะคำนึงถึงความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมอยู่ สภาพความเป็นจริงอื่น ๆ ยังนำมาพิจารณาอย่างมาก การวางแผนส่วนใหญ่มีการตัดสินใจแน่นอน แต่บุคคลจะตระหนักรู้ว่า การตัดสินใจของตนในขณะนี้จะมีผลต่อนาคตของตน

3. ระยะพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic Period) อายุในช่วงอายุ 18-22 ปี หรือสูงสุด 24 ปี บุคคลจะยอมรับความจริงในสิ่งแวดล้อม เข้ามามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ โดยมีการยอมรับว่าความปรารCarthy ของตนeng ทางกับสภาพของความเป็นจริง ระยะนี้ยังแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ระยะของการสำรวจ (Exploration) บุคคลมีการสำรวจโอกาสในอาชีพต่าง ๆ เป็นครั้งสุ่มห้าย มีการตรวจสอบการเลือกอาชีพต่าง ๆ

3.2 ระยะรวมตัวของความคิดในการเลือกอาชีพ (Crystallization) อายุในช่วงอายุ 19-21 ปี บุคคลจะยอมรับคุณลักษณะของตนเอง มีการคำนึงถึงจุดประสงค์ของอาชีพ ที่จะเลือกต่อไป ซึ่งเราอาจถือว่าระยะนี้เป็นการตัดสินใจขั้นสุดห้ายของกระบวนการพัฒนาการทางอาชีพก็ได้

3.3 ระยะของการตัดสินใจเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจง (Specification) เป็นขั้นวางแผนเกี่ยวกับขอบข่ายของการเลือกอาชีพอย่างโดยย่างหนัก โดยมีการฝึกฝนหรือศึกษาเป็นพิเศษ เพื่อหาความรู้และประสบการณ์ ถ้าปรากฏว่าอาชีพที่เลือกแล้วไม่นำมาซึ่งความพอใจ ก็จะเข้ารับการฝึกเฉพาะอาชีพค้านใดค้านหนึ่ง เป็นการหาความรู้ใหม่เฉพาะอาชีพอีก

พัฒนาการทางอาชีพตามทฤษฎีนี้ ข้อดีนัยสำคัญกับพัฒนาการทางอาชีพของบุคคลทุกประเภท แต่จะมีรายละเอียดที่อาจแตกต่างกันได้ตามลักษณะทางชีวภาพ และสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

อย่างไรก็ตามในปี ก.ศ. 1972 กินซ์เบร็ก (Ginzberg, cited by Osipow 1973:91) ได้ทำการศึกษาเพิ่มเติม และเปลี่ยนแปลงประเด็นสำคัญในหลักการพัฒนาของทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพสรุปได้ดังนี้

- กระบวนการเลือกอาชีพ และพัฒนาการทางอาชีพ เป็นกระบวนการที่คำนึงถึงเนื่องไปตลอดชีวิต มีใช้จำกัดอยู่แต่ช่วงระยะเวลาตั้งแต่วัยรุ่นตอนตนถึงวัยผู้ใหญ่เท่านั้น
- ความคิดเห็นที่ว่าการเลือกอาชีพเป็นขั้นตอนที่ไม่ย้อนกลับนั้น ไม่ได้มีการเน้นตลอด ไปในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาในรูปของเวลาและทรัพยากรมากขึ้น กล่าวคือ การเลือกอาชีพจะมีการเปลี่ยนแปลงได้หลายทาง อาชีพของบุคคลจะไม่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจทางอาชีพในระยะแรกๆ บุคคลจะยอมเสียเวลาหรือค่าใช้จ่ายเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะแสวงหาอาชีพที่คนสนใจ และเห็นว่าเหมาะสมในภายหลัง
- มีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในเรื่องการเลือกอาชีพที่ว่าเป็นกระบวนการที่จบลงด้วยการรวมช่อง (Compromise) ระหว่างความประดิษฐาของบุคคลและความเป็นจริง ในปัจจุบัน มีความคิดเห็นที่สรุปได้ว่า กระบวนการเลือกอาชีพนั้นเป็นการแสวงหาอาชีพที่เหมาะสมที่สุด (Optimization) โดยการเลือกอาชีพที่จะสนองความต้องการที่สำคัญของคนมากที่สุดเมื่อมีโอกาส

ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของซูเปอร์ (Super's Theory of Vocational Development)

ซูเปอร์ (Super, cited by Tolbert 1974:32-34) ได้รับแนวคิดจากจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคลและจิตวิทยาปรากฏการณ์ ที่เน้นเรื่องความนึกคิดเกี่ยวกับตนหรืออัตโนมัติ (Self- Concept) และได้เสนอหลักการที่สำคัญของทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ สรุปได้ 10 ประการ คือ

- บุคคลมีความแตกต่างในด้านความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ
- บุคคลมีความสามารถเฉพาะตัวที่เหมาะสมกับอาชีพจำนวนหนึ่ง
- อาชีพแต่ละอาชีพจะมีแบบแผนของลักษณะความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพที่กว้างขวางพอ ที่ทำให้บุคคลแต่ละคนเหมาะสมกับอาชีพที่แตกต่างกัน และอาชีพแต่ละอาชีพ เหมาะกับบุคคลที่มีความแตกต่างกันในหลายประการ

4. การตัดสินใจเลือก และปรับตัวของบุคคลจะต้องเป็นกระบวนการต่อเนื่อง เนื่องจากความสนใจในอาชีพ ความสามารถทางอาชีพ และสถานการณ์ที่บุคคลดำรงชีวิตและทำงาน ตลอดจนความนิยมกิจกรรมที่เกี่ยวกับตนเอง มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาและประสบการณ์ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้การเลือกและการปรับตัวในอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่อง

5. กระบวนการพัฒนาการทางอาชีพ เป็นกระบวนการตลอดชีวิต เป็นไปตามลำดับขั้นดังนี้ คือ ขั้นของการเจริญเติบโต ขั้นของการสำรวจ ขั้นของการสร้างหลักฐาน ขั้นของการไว้ซึ่งความมั่นคงและขั้นของการเสื่อมถอย ขั้นของพัฒนาการทางอาชีพเหล่านี้ อาจแบ่งเป็นช่วงๆ อย่าง ๆ ได้แก่ ระยะการสำรวจอย่างเพ้อฝัน ระยะการสำรวจที่ยังไม่มีการตัดสินใจอย่างแนนอน ระยะการสำรวจอย่างจริงจัง ระยะการประกอบอาชีพที่ถาวรสโดยการทดลองปฏิบัติงาน และระยะการประกอบอาชีพที่ถาวร

6. ลักษณะของแบบแผนอาชีพ เป็นต้นว่า การเลือกรอบอาชีพ ความมั่นคงทางการงาน ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความสามารถทางปัญญา ลักษณะบุคลิกภาพ ตลอดจนโอกาสที่แต่ละบุคคลจะได้รับในอาชีพ

7. การช่วยให้บุคคลได้เข้าใจ ทราบถึงวุฒิภาวะความสามารถ ความสนใจ และการช่วยให้มีการทดสอบในสภาพการณ์จริง ตลอดจนการพัฒนาความนิยมกิจกรรมที่เกี่ยวกับตนของบุคคล จะเป็นสิ่งช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางอาชีพของบุคคล

8. กระบวนการพัฒนาการทางอาชีพเป็นการพัฒนา และเป็นผลของความนิยมกิจกรรมที่เกี่ยวกับตน เป็นกระบวนการรอมชอบ โดยที่ความนิยมกิจกรรมที่เกี่ยวกับตนนั้นเกิดจากปฏิสัมพันธ์ของความสนใจ ระบบประสาท โอกาสที่จะได้แสดงในหลายบทบาท และการประเมินว่าการแสดงบทบาทนั้นได้รับการยอมรับจากบุคคลโดยทั่วไปมากน้อยเพียงใด

9. การพัฒนาการทางอาชีพ เป็นการรอมขอระหว่างบุคคล และปัจจัยทางสังคม ระหว่างความนิยมกิจกรรมที่เกี่ยวกับตนเองและสภาพความเป็นจริง เป็นการแสดงบทบาทประการหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นบทบาทความความเห้อฝัน ในกระบวนการให้คำปรึกษา หรือในกิจกรรมของชีวิต เช่น ในชั้นเรียน ในการทำงานพิเศษครั้งเวลา และในการเข้าทำงาน

10. ความพึงพอใจในงาน และความพึงพอใจในชีวิตข้อมูลเกี่ยวกับการที่บุคคลได้มีการแสดงออกถึงความสามารถ ความสนใจ บุคลิกลักษณะและค่านิยมของคนอย่างเพียงพอมากน้อยเพียงใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับชนิดของงาน สภาพการทำงาน และวิถีชีวิตซึ่งบุคคลสามารถแสดงบทบาทชนิดที่ตนเห็นว่าเป็นความพอใจและเหมาะสม

ชูเปอร์ได้เสนอขั้นพัฒนาการทางอาชีพ (Vocational Life Stage) โดยศึกษาจากแบบแผนอาชีพ เป็นระยะยาวถึงยี่สิบปี ไว้ดังนี้

1. ขั้นของการเจริญเติบโต (Growth Stage) อายุในช่วงอายุ แรกเกิดจนถึง 14 ปี มีการพัฒนาความนิ่งคิดเกี่ยวกับตน โดยการดื่อตอนตามแบบคนสำคัญในครอบครัว และโรงเรียน บุคคลจะมีความต้องการและความเพ้อฝันมากในช่วงแรกของระยะนี้ ความสนใจและความสามารถจะมีความสำคัญมากขึ้น เมื่อบุคคลมีส่วนร่วมในสังคม และได้มีการทดสอบในสภาพความเป็นจริงเพิ่มมากขึ้น ในระยะนี้ยังแบ่งเป็นขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้คือ

1.1 ระยะการเพ้อฝัน (Fantasy Substage) อายุในช่วงอายุ 4-10 ปี เด็กจะคิดถึงเรื่องของอาชีพตามความต้องการ ความเพ้อฝันของตน

1.2 ระยะของความสนใจ (Interest Substage) อายุในช่วงอายุ 11-12 ปี ระยะนี้ความสนใจจะเป็นตัวกำหนดเบ้าหมายระดับความคาดหวังและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่

1.3 ระยะของความสามารถ (Capacity Substage) อายุในช่วงอายุ 13-14 ปี เด็กจะให้ความสำคัญกับความสามารถมากขึ้น จะพิจารณาอาชีพโดยคำนึงถึงความสามารถมากขึ้น มีการคำนึงถึงคุณสมบัติและการฝึกเตรียมที่จำเป็นของอาชีพต่าง ๆ

2. ขั้นของการสำรวจ (Exploration Stage) อายุในช่วงอายุ 15-24 ปี เป็นระยะของการสำรวจตนเองและสำรวจอาชีพในขณะที่อยู่ในระหว่างการศึกษา ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือในขณะการทำงานพิเศษ แบ่งเป็นช่วงที่สำคัญ ได้ 3 ระยะ คือ

2.1 ระยะของการพิจารณาเลือกอาชีพ โดยยังไม่ได้ตัดสินใจแน่นอน (Tentative Substage) อายุในช่วงอายุ 15-17 ปี บุคคลจะมีการพิจารณาเลือกอาชีพจากความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ ค่านิยม และโอกาสในการเลือกอาชีพ มีการตัดสินใจเลือกอาชีพและทดลองปฏิบัติในความเพ้อฝัน ในการรวมอภิปรายในชั้นเรียน ในการทำงาน และประสบการณ์อื่น ๆ

2.2 ระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของการเลือกอาชีพ (Transition Substage) อายุในช่วงอายุ 18-21 ปี เป็นระยะที่บุคคลพิจารณาการเลือกอาชีพจากสภาพความเป็นจริงมากขึ้น ในขณะที่เข้าไปสู่โลกของงาน การฝึกหัดงาน หรืออยู่ในระหว่างการศึกษาเพื่อเตรียมตัวในการประกอบอาชีพ และเป็นผลของความนิ่งคิดเกี่ยวกับตนของบุคคล

2.3 ระยะทดลองปฏิบัติงาน (Trial Substage) อายุในช่วงอายุ 22-24 ปี เป็นระยะที่คุณเมื่อ่อนว่าได้เลือกอาชีพที่เหมาะสมสมกับตนเองแล้ว มีการเริ่มทำงานในอาชีพที่ได้เลือก

3. ขั้นของการประกอบอาชีพที่ดาวร (Establishment Stage) อายุในช่วงอายุ 24-44 ปี บุคคลจะเริ่มคนพบรากานที่ตนเองพอใจ และเหมาะสมสมกับตน มีความตั้งใจและความพยายามในการทำงานเพื่อยึดเป็นอาชีพที่ดาวร โดยในระยะต้น ๆ อาจมีการทดลองงานและเปลี่ยนงานอยู่บ้าง ถ้างานนั้นไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นที่พอใจ แต่ส่วนใหญ่ ถ้าเป็นงานในระดับวิชาชีพแล้วอาจไม่มีการทดลองงานหรือเปลี่ยนงานเลยก็ได้ แบ่งเป็นระยะย่อย ๆ ได้ดังนี้คือ

3.1 ระยะทดลองปฏิบัติงาน (Trial Substage) อายุในช่วงอายุ 25-30 ปี ในระยะนี้บางรายอาจมีการเปลี่ยนงานถ้างานนั้นไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นที่พอใจ แต่สำหรับบางรายอาจเป็นการประกอบอาชีพที่ดาวรโดยไม่มีการเปลี่ยนงาน

3.2 ระยะที่มีการประกอบอาชีพอย่างถาวร (Stabilization Substage) อายุในช่วงอายุ 31-44 ปี บุคคลจะมีแบบแผนของอาชีพที่กระจางชัดมากขึ้น มีการพัฒนาสถานะที่มั่นคงในโลกของงาน

3.3 ระยะของการคงไว้ซึ่งความมั่นคงในอาชีพ (Maintenance Substage) อายุในช่วงอายุ 45-64 ปี ระยะนี้บุคคลจะคงไว้ซึ่งความก้าวหน้า และความมั่นคงในอาชีพ และสร้างความก้าวหน้าต่อเนื่องไปโดยตลอด

4. ขั้นของความเสื่อมถอย (Decline Stage) อายุประมาณ 65 ปี เป็นต้นไป มีความเสื่อมถอยทั้งในพลังทางร่างกายและทางจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงในกิจกรรมของงานและหยุดในที่สุด มีการพัฒนาบทบาทการทำงานในรูปแบบใหม่ โดยในระยะแรกอาจเป็นการเลือกที่จะทำงานบางชนิด และในระยะหลังอาจเป็นการสังเกตการณ์อย่างเดียว แบ่งเป็นระยะย่อย ๆ ได้ดังนี้คือ

4.1 ระยะลดการทำงานลง (Deceleration) อายุในช่วงอายุ 65-70 ปี บางทีอาจอยู่ในช่วงที่ปลดเกษียณ หรืออาจเป็นช่วงหลังของการคงไว้ซึ่งความมั่นคงในอาชีพ เป็นระยะที่อาจมีการเปลี่ยนหน้าที่ของการทำงาน หรือลักษณะของงานเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถในขณะนั้น มีบุคคลจำนวนมากที่หยุดทำงานเต็มเวลา และหันมาทำงานในลักษณะครึ่งเวลา หรือการทำงานในบางเวลาแทน

4.2 ระยะที่เลิกประกอบอาชีพโดยสิ้นเชิง (Retirement) อายุในช่วงอายุ

ตั้งแต่ 71 ปีเป็นตนไป บุคคลจะใช้ชีวิตในแบบปลายช่วงการพักผ่อน และอาจหยุดประกอบอาชีพโดยสิ้นเชิงในระยะเวลาที่แตกต่างกันไป

นอกจากนี้ ชูเบอร์ (Super, cited by Osipow 1973:138-139) ยังได้สรุปงานตามขั้นพัฒนาทางอาชีพ (Vocational Development Task) ของบุคคลในระยะวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนตนไว้ดังนี้

1. การก่อตัวของความสนใจในอาชีพ (Crystallization) อายุในช่วงอายุ 14-18 ปี บุคคลจะค้นพบว่าอาชีพที่เหมาะสมสมกับตนเอง มีการพัฒนาการค้นอาชีพและความนิยมเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดการตัดสินใจเลือกอาชีพ แต่ยังเป็นการตัดสินใจที่ไม่แน่นอน มีการวางแผนการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ ในด้านทักษะพิเศษว่า บุคคลจะตระหนักรถึงความต้องการของตน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพนั้นๆ ความแตกต่างระหว่างความสนใจและความนิยมของตน ตระหนักรถึงความล้มเหลวระหว่างปัจจุบันและอนาคตมีข้อสันเทศที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่พึงพอใจ และมีการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพที่พึงพอใจ มีการกำหนดอาชีพที่ตนสนใจโดยทั่วๆ ไป

2. การพัฒนาความสนใจในอาชีพที่เฉพาะเจาะจง (Specification) อายุในช่วงอายุ 18-21 ปี บุคคลจะมีความสนใจในอาชีพที่เจาะจงมากขึ้น มีรูปแบบของการวางแผนในการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพที่เจาะจงมากขึ้น ในด้านทักษะของบุคคลพบว่าจะมีความคล้ายคลึงกันระยะที่มีการก่อตัวของความสนใจในอาชีพ แต่จะต่างกันในด้านการกำหนดความพึงพอใจในอาชีพ ก็จะมีลักษณะที่เจาะจงเฉพาะอาชีพมากขึ้น มีข้อสันเทศเกี่ยวกับอาชีพที่เจาะจง

3. การพัฒนาความสนใจในอาชีพอย่างมั่นคงขึ้น (Implementation) อายุในช่วงอายุ 21-24 ปี บุคคลจะได้รับการฝึกฝนในอาชีพและเข้าสู่โลกของงาน มีการวางแผนในการที่จะเข้าสู่อาชีพที่ตนพึงพอใจ และประสบความสำเร็จตามแผนที่ได้วางไว้

4. การประกอบอาชีพที่ถาวร (Stabilization) อายุในช่วงอายุ 25-35 ปี บุคคลจะมีอาชีพที่ถาวร มีการใช้ความสามารถในการประกอบอาชีพที่ตนได้ตัดสินใจเลือกแล้ว และอาจมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหน้าที่การงานได้ในระยะนี้

5. การสร้างความก้าวหน้าและความมีเกียรติในอาชีพ (Consolidation) อายุในช่วงอายุ 35 ปีขึ้นไป บุคคลจะมีความมั่นคงในตนเอง มีทักษะในอาชีพ เป็นผู้อาวุโสในระบบงานนั้น อันจะนำไปสู่ความรู้สึกปลดภัยและความมั่นใจต่อตำแหน่งงาน ในระยะเวลาที่ตามมา

ความสนใจในอาชีพ

๔๘๙

แอน โร (Anne Roe 1964:85) กล่าวถึงความสนใจว่าเป็นสิ่งที่บุคคลชอบ ให้ความสนใจ สังเกต นึกถึง หรือกระทำด้วยความพอใจ และสนุกสนานเหลิดเหลิน วัชรี ทรัพย์มี (2522:46) ได้ให้ความหมายของความสนใจว่า "ความสนใจคือความรู้สึกจดจ่ออย่างรุ้ง อย่างเห็น อย่างกระทำสิ่งที่ตนสนใจนั้น ความสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือการทำงาน"

ความสนใจเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ และมีการพัฒนาขึ้นตามประสบการณ์ของชีวิต และการเจริญเติบโตของร่างกาย (Garrison 1956:130-132) ดังที่ซูเปอร์และไครส์ (Super and Crites, cited by Crites 1969:29) ได้สรุปจากการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจว่า "ความสนใจเป็นผลลัพธ์เนื่องจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพัฒนารูปแบบและสิ่งแวดล้อม" และความสนใจยังเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ และจะมีอิทธิพลต่อการที่เข้าจะมีความน่ากันในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด (วัชรี ทรัพย์มี 2522:15)

ความสนใจในอาชีพอาจกล่าวได้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่ออาชีพใดอาชีพหนึ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลเลือกหรือกระทำในอาชีพที่ตนชอบ และในที่สุดจะบรรลุความมุ่งหมายของการประกอบอาชีพที่ตั้งไว้ (คณฑ์ชร ฉัตรศุภกุล 2521:104) การประกอบอาชีพที่ตนไม่สนใจนั้น นอกจากจะเป็นการฝืนใจทำแล้ว ยังทำให้ไม่มีความก้าวหน้า เพราะบุคคลมักคิดจะเปลี่ยนอาชีพหน้าที่เมื่อโอกาส นอกเหนือจากนี้ที่ศักดิ์ที่ต่ออาชีพนั้นยอมมีน้อยเป็นธรรมชาติ มักจะมีความรู้สึกผิดหวัง ดูแคลน อาชีพที่ตนประกอบอยู่ (สุคิจ เหลาสุนทร 2505:34) จากข้อความดังกล่าวช่างคงจะจำกัด ได้ว่า ความสนใจในอาชีพหมายถึง ความชอบ ความสนใจต่ออาชีพใดอาชีพหนึ่ง อันจะทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเลือกประกอบอาชีพนั้น ๆ ในภายหน้า

พัฒนาการของความสนใจในอาชีพ

จุดเริ่มต้นของความสนใจในอาชีพของแต่ละบุคคลนั้น ซูเปอร์ (Super, cited by Osipow 1973:138) ได้สรุปไว้ว่าในงานตามขั้นพัฒนาทางอาชีพ (Vocational Development Task) ไว้ว่า บุคคลจะมีการก่อตัวของความสนใจในอาชีพ (Crystallization) ในช่วงอายุระหว่าง 14-18 ปี และเมื่อบุคคลมีการพัฒนาตามวัยแล้ว เด็กหญิงและเด็กชายจะมีความสนใจในอาชีพที่แตกต่าง pragmatics อย่างชัดเจน เมื่ออายุ 15 ปี ซึ่งหมายความว่ารูปแบบของความสนใจใน

อาชีพนั้นเกิดก่อนที่บุคคลจะได้รับการฝึกฝน หรือได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับอาชีพมาก่อน (Strong 1943:12) โดยอาศัยองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อม เช่นวัยเด็ก ความแตกต่างทางด้านเพศ ภูมิภาค เป็นส่วนรวมในการก่อให้เกิดการพัฒนาความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิง จากวัยเด็ก สู่วัยรุ่นและถึงวัยผู้ใหญ่ (Garrison 1956:132) นอกจากนี้ยังพบว่าความสนใจของบุคคลจะ มีความแตกต่างกันตามข้อสภาพ วัฒนธรรม สภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อมรอบตัว การเปลี่ยน แปลงทางเทคโนโลยี ตลอดจนเพศของบุคคล (Powell 1963:402)

การประเมินความสนใจอาชีพ

การเตอร์ (Carter, cited by Horrock 1951:488) ได้กล่าวถึงวิธีการ ประเมินความสนใจอาชีพของบุคคลว่ามีความสนใจอาชีพใดจาก

1. การให้บุคคลกล่าวถึงอาชีพที่ตนเองจะเลือกเป็นคำพูดอกรมา
2. การใช้แบบสำรวจความสนใจอาชีพ
3. การสังเกตปฏิริยาของบุคคลตอบอาชีพที่กระทำอยู่
4. การเข้าร่วมในโครงการฝึกอบรมต่าง ๆ ของบุคคล
5. การประเมินอาชีพของบุคคลนั้น

เจเกอร์ และฟรอชลิก (Jager and Froechlich อ้างถึงใน สุมนรัตน์ กันหลง 2523:16) ได้อธิบายถึงวิธีรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจไว้ 4 ประการ ดังนี้คือ

1. สังเกตความเป็นไปของแต่ละบุคคล
2. ศึกษาความสนใจต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนแสดงออกมา
3. ศึกษาภาระต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นกระทำ
4. ใช้แบบสำรวจความสนใจประเมินโดยตรง

นอกจากนี้ พาวเวลล์ (Powell 1963:337-338) ยังได้เสนอแนะวิธีการประเมิน ความสนใจไว้ดังนี้คือ

1. ใช้แบบสำรวจความสนใจ (Interest Inventories) แบบสำรวจนี้จะ ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในอาชีพต่าง ๆ โดยให้บุคคลแสดงความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบ ต่อข้อความต่าง ๆ เหล่านั้น
2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Openended Questionnaires) โดยให้แต่ละ

บุคคลมีอิสระที่จะตอบคำถามต่าง ๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน

3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งจะช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

การประเมินความสนใจจะใช้วิธีการใดน้อยที่สุดกับเหล่านักบุคคลเป็นรายๆ ไป บางรายอาจต้องใช้หลายวิธีรวมกัน

ความหมายของความสนใจในอาชีพตามวิธีการประเมิน

ชูเพอร์ (Super, cited by Super & Crites 1968:378-380) ได้กล่าวถึงวิธีของการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจไว้ 4 วิธี ด้วยกันคือ

1. ความสนใจที่แสดงออกทางภาษา (Expressed Interest)

เป็นความสนใจในอาชีพที่แสดงออกทางภาษาถึงความชอบ หรือไม่ชอบในกิจกรรมการทำงานหรืออาชีพ ความสนใจที่แสดงออกทางภาษาในช่วงวัยเด็ก และวัยรุ่นตอนต้นนั้นจะยังไม่มีความแน่นอน และข้อมูลที่ได้ยังไม่สามารถใช้คำนวณได้อย่างชัดเจนนัก แต่เมื่อเข้าสู่ระยะวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่แล้ว ข้อมูลที่ได้จึงจะมีความแน่นอนชัดเจนมากขึ้น

ความสนใจในอาชีพที่แสดงออกทางภาษาจะมีความชัดเจนแน่นอนเพียงใด ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะของเหล่านักบุคคล นอกจากนี้ยังมีการศึกษาพบว่าความเชื่อถือได้ของความสนใจที่แสดงออกทางภาษาเนี้ยขึ้นอยู่กับลักษณะของคำถามของผู้ถามคำถามคำถามอีกด้วย (Gilger; 1942, Lurie, 1942; Trow, 1942 and Hamburger, 1958, cited by Super & Crites 1968:378)

2. ความสนใจที่ปรากฏอย่างชัดเจน (Manifest Interest)

เป็นความสนใจในอาชีพที่ตัดสินได้จากการที่เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรืออาชีพ เช่น การที่เด็กนักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมของชุมชนศิลปะการละกรนั้น แสดงว่าเด็กมีความสนใจในศิลปะหรือวรรณคดี แต่ความสนใจที่ปรากฏอย่างชัดเจนนี้ อาจมิใช่ความสนใจอย่างแท้จริงที่มีอยู่แต่เดิม แต่เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นพร้อมกับหรือตามมาภายหลังจากการที่บุคคลได้เข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ และนอกจากนี้ความสนใจชนิดนี้อาจถูกจำกัดโดยภาวะทางการเงินและสิ่งแวดล้อมของเด็กในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมก็ได้

3. ความสนใจที่ได้จากการใช้แบบสอน (Tested Interest)

เป็นความสนใจในอาชีพที่ได้จากการถูกทดสอบ ค่ายแบบสอนที่เป็นประนัย (Objective) ที่จะมีความแตกต่างไปจากแบบสำรวจ ที่เป็นการประเมินตนเองโดยวิธีอัตนัย (Subjective) ความสนใจที่ได้จากการทดสอบนี้ยังบันสมมุตฐานหัว เนื่องบุคคลมีความสนใจในอาชีพใดแล้วบุคคลมักจะค้นคว้าหาความรู้ ศึกษาเพิ่มเติมถึงกิจกรรมในอาชีพนั้น ๆ มากกว่าคนอื่นที่ไม่มีความสนใจในอาชีพนั้น ข้อคำถามในแบบสอนนี้จึงเกี่ยวกับความรู้ในหลาย ๆ อาชีพ และการที่บุคคลสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพใด ๆ ได้ แสดงว่าบุคคลมีความสนใจในอาชีพนั้น

4. ความสนใจที่ได้จากการใช้แบบสำรวจ (Inventoried Interest)

เป็นการประเมินความสนใจโดยวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการจัดความสำคัญ หรือความชอบในกิจกรรมและงานอาชีพ ตลอดจนการแสดงออกถึงความชอบในอาชีพโดยใช้แบบสำรวจ ซึ่งจะมีความคล้ายกับการใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาถึงความสนใจที่แสดงออก แต่จะมีลักษณะแตกต่างที่สำคัญคือ คำตอบที่ได้จากการใช้แบบสำรวจนี้ไม่มีการทดลองศึกษา และได้จัดทำอยู่ในรูปของ การให้คะแนนคำตอบ ซึ่งต้องอาศัยวิธีการทางสถิติเพื่อแปลความหมายของข้อมูล อันจะทำให้ทราบถึงแนวโน้มของความสนใจของบุคคลว่า โดยส่วนรวมแล้วกิจกรรมที่เขานิยมเป็นกิจกรรมที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลชอบหรือสนใจอาชีพอะไร

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่มีใช้ในต่างประเทศมีอยู่หลายฉบับ เช่น The Strong Vocational Interest Blank สร้างโดย E.K. Strong, Kuder Preference Record ของ G.Frederic Kuder เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทยนั้น ได้มีการจัดทำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพขึ้นเดียวกัน ที่มีใช้กันอย่างแพร่หลาย ได้แก่

1. แบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ ของกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

เป็นแบบสำรวจฉบับหนึ่งที่ใช้ในการประเมินความสนใจในอาชีพของนักเรียน ซึ่ง สวัสดิ์ ประทุมราช และคณะ ได้แปลและเรียบเรียงมาจากการแบบสำรวจความสนใจในอาชีพชุด Kuder Preference Record Vocational ซึ่งสร้างขึ้นโดย G.Frederic Kuder เมื่อ ปี ค.ศ. 1943 โดยมีการดำเนินการทดลองและรวบรวมข้อมูล ตลอดจนหาปกติวิสัย (Norms)

ของคะแนนความสนใจในอาชีพของแต่ละกลุ่มอาชีพ จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนไทยขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 เมื่อปี พ.ศ. 2519

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ 12 ตอน ตอนละ 14 ข้อ รวม 168 ข้อ ในแต่ละข้อจะกำหนดกิจกรรม 3 ชนิดที่แตกต่างกัน และให้นักเรียนเลือกตอบว่า กิจกรรมใดเพียง กิจกรรมเดียวที่นักเรียนชอบมากที่สุด และชอบน้อยที่สุดจากกิจกรรม 3 ชนิดที่กำหนดให้นั้น ใช้เวลาในการตอบประมาณ 60 นาที แบ่งความสนใจไว้ 10 ประเภท คือ งานกลางแจ้ง งานจัดการ งานคำนวณ งานวิทยาศาสตร์ งานบริการสังคม งานชักชวนโฆษณา งานศิลปะ งานวรรณกรรม งานดนตรี และงานสมัยนิยม การตรวจให้คะแนนจะต้องใช้คำเฉลย (Key) ถึง 10 แผ่น แผ่นละประเภทอาชีพ เมื่อได้คะแนนรวมของแต่ละประเภทอาชีพแล้วจึงน้ำหนักแนบกันมา วิเคราะห์ถึงความสนใจในอาชีพ

2. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของคูเดอร์ฉบับ Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทย ซึ่งแปลและเรียบเรียนปรับปรุงเป็นภาษาไทยโดย พรพรรณ ทรัพย์ประภา เมื่อ พ.ศ. 2519 และสุมนรัตน์ กันหลง ได้นำไปศึกษาถึงความตรงตามสภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของคูเดอร์ กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อปี พ.ศ. 2523

ลักษณะของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพนี้มีลักษณะคล้ายกับ "แบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ" ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กล่าวคือ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ 12 ตอน ตอนละ 14 ข้อ รวม 168 ข้อ ในแต่ละข้อจะกำหนดกิจกรรม 3 ชนิด ที่แตกต่างกันและให้นักเรียนเลือกตอบว่า กิจกรรมใดเพียง กิจกรรมเดียวที่นักเรียนชอบมากที่สุด และชอบน้อยที่สุดจากกิจกรรม 3 ชนิด ที่กำหนดให้ แบ่งความสนใจในอาชีพไว้ 10 ประเภท เช่นเดียวกับแบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ใช้เวลาในการทำประมาณ 45-60 นาที กระดาษคำตอบจะแยกต่างหากจากแบบสำรวจ นอกเหนือไปจากนี้ยังมีมาตรฐานตรวจสอบ (Verification Scale) อุปกรณ์ในกระดาษคำตอบอีกด้วย ในการตอบแบบสำรวจใช้เข็มหมุด เจาะกระดาษคำตอบ ตามคำชี้แจง (สุมนรัตน์ กันหลง 2523 : 18-19)

3. แบบสำรวจความพอใจในอาชีพ (Vocational Preference Inventory)

เป็นแบบสำรวจความสนใจในอาชีพสร้างขึ้นโดย John Holland เพื่อใช้สำรวจ ความสนใจในอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา วิทยาลัยและระดับผู้ใหญ่ทั่วไป ซึ่ง พรรณราย

ทรัพยบประมาณ ไกด์เพลและเรียนเรื่องเบื้องหน้าภาษาไทยเมื่อปี พ.ศ. 2520 และพิมพ์ พร้อมอกลไก นำใบศึกษาความต้องการโครงสร้างของแบบสำรวจความสนใจอาชีพ กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนไทยขั้นมัธยมศึกษานี้ที่ 3 เมื่อปี พ.ศ. 2521

แบบสำรวจนี้จะประกอบด้วยรายชื่ออาชีพ 160 อาชีพ ในหัวตอนเลือกตอบว่า "ชอบ" หรือ "ไม่ชอบ" อาชีพนั้น ๆ ใช้เวลาการทำประมาณ 15-30 นาที และรายชื่อทั้ง 160 อาชีพนี้ จะถูกจัดแบ่งเป็น 11 สเกล โดย 6 สเกลแรกเป็นประเภทอาชีพ ได้แก่ งานช่างฝีมือและกลางแจ้ง งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค งานบริการการศึกษาและสังคม งานสำนักงานและสมீyen งานจัดการและค้าขาย งานศิลปะดนตรี และวรรณกรรม ตามลำดับ 5 สเกลหลังเป็นลักษณะบุคลิกภาพ ได้แก่ การคุณคุณคนเอง ความเป็นชาย ความประณานาถานะ ความไม่สมำเสมอ และการคล้อยความผู้อื่น ตามลำดับ

ความสนใจในอาชีพได้จากการประเมินคะแนนใน 6 สเกลแรก ถ้านักเรียนได้คะแนนสูงสุดในสเกลใด หมายความว่า นักเรียนมีความสนใจในอาชีพประเภทนั้น ส่วนบุคลิกภาพจะประเมินจาก 5 สเกลหลัง (พิมพ์ พร้อมอกล 2522:29)

จะเห็นได้ว่าแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ใช้กันอย่างแพร่หลายนี้ เป็นแบบสำรวจที่เปลี่ยนเรียงมาจากต่างประเทศ ขั้นตอนในการทดสอบ การตรวจและแปลความหมาย ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในด้านการทดสอบโดยเฉพาะ

แท้จากสภาพความเป็นจริงของการแนะนำในโรงเรียน พนวารถแนะนำในโรงเรียน กับจำนวนนักเรียนมากไม่ได้สัดส่วนกัน และนอกจากน้ำหนาที่ต้องทำอย่างเต็มที่แล้ว ครูแนะนำมักต้องทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมบริการ หรือการบริหารงานด้านการศึกษาของโรงเรียนอีกด้วย คัณนักการที่ครูแนะนำจะน้ำหนาแบบสำรวจความสนใจในอาชีพดังกล่าวข้างต้น ไปใช้ในการเก็บข้อมูลด้าน อาชีพกับนักเรียนจำนวนมากจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยุ่งยาก เพราะนอกจากจะต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในด้านการทดสอบโดยเฉพาะแล้ว ยังต้องอาศัยเวลาและค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง อีกด้วย เราจึงพบว่าความโรงเรียนต่าง ๆ มักใช้แบบสอบถามหรือแบบฟอร์มที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานนั้น ๆ ในการเก็บข้อมูลเพื่อวางแผนการศึกษาและอาชีพของนักเรียน อาทิ เช่น แบบสอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับเค้าโครงกรรศึกษา ของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย จังหวัดนครราชสีมา แบบสำรวจความสนใจที่ใช้สำหรับประกอบหลักสูตรวิชาการสั่งสอนสำหรับชั้นม.ศ.1 หน่วยที่ 2 ของโครงการพัฒนาการศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม แบบสำรวจนักเรียนสอบทก

ของโรงเรียนเบญจมราษฎร์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นศูนย์ (กรมสามัญศึกษา 2518:1-248)

นอกจากนี้ตามโรงเรียนก่างๆ ยังจัดให้มีชั่วโมงส่งเสริมการแนะนำอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในการที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาร์ชีพ ตลอดจนการช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบถึง ความสนใจ ความสามารถและความสนใจของตนเอง ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะมีผลทำให้ นักเรียนขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้มีการสำรวจและเข้าใจถึงความต้องการใน ด้านการศึกษาและอาชีพของตนในระดับหนึ่ง ประกอบกับในระยะนี้นักเรียนขึ้nmัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเป็นต้องตัดสินใจเลือกโปรแกรมการศึกษาต่อ ส่วนนักเรียนขึ้nmัธยมศึกษาปีที่ 6 จะมีการตัดสินใจเลือการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต จึงสมควรจะสอบถามความสนใจในอาชีพของ นักเรียน พร้อมทั้งเหตุผลของความสนใจในอาชีพได้โดยตรง

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของการแนะนำในโรงเรียน การศึกษา ถึงความสนใจในอาชีพของนักเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนตอบ ถึงอาชีพที่นักเรียนสนใจ พร้อมทั้งเหตุผลของความสนใจในอาชีพนั้นๆ ด้วย และจากสมมุติฐานของ ความสนใจที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม (Tested Interest) ที่ว่า เมื่อบุคคลมีความสนใจในอาชีพ ใดแล้วบุคคลนั้นมักจะค้นคว้าหาความรู้ ศึกษาเพิ่มเติมถึงกิจกรรมในอาชีพนั้น ๆ และการที่บุคคล สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพใด ๆ ได้ดี แสดงว่าบุคคลมีความสนใจในอาชีพนั้น (Super, cited by Super & Crites 1968 : 379) ผู้วิจัยจึงมีข้อคำถามให้นักเรียนตอบถึงความรู้ ความเข้าใจในลักษณะงาน ตลอดจนความสามารถที่ต้องใช้ในอาชีพที่นักเรียนสนใจอีกด้วย

อย่างไรก็ตามให้มีผู้วิจารณ์ไว้ว่า การใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย นั้น มักให้ความเชื่อถือและความเที่ยงตรงก่อนข้างดี ผู้วิจัยได้แก้ไขข้อบกพร่องในเรื่องดังกล่าว โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง มีการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ของแบบสอบถาม อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าคำตอบที่นักเรียนให้มาันจะถือเป็นความลับ และนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการแนะนำและการศึกษาเท่านั้น โดยจะไม่ก่อให้เกิดผล เสียหายใด ๆ แก่ตัวนักเรียนทั้งสิ้น มีการอธิบายถึงวิธีการตอบคำถามโดยละเอียด และในขณะ ที่นักเรียนกรอกแบบสอบถามนั้น ถ้าหากเรียนมีความสงสัยในข้อใด ก็จะอธิบายให้ทราบอย่างชัดแจ้ง ซึ่งวิธีการเก็บข้อมูลเช่นนี้ จำเนียร ช่วงโขต (2518:282) แทรกซ์เลอร์ และนอร์ธ (Traxler & North 1966:39) ได้กล่าวไว้ว่า จะเป็นวิธีการหนึ่งซึ่งจะทำให้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนั้น มีความเชื่อถือได้มากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในที่นี้จะกล่าวถึงความสนใจในอาชีพ ที่จะมีแนวโน้มที่ทำให้บุคคลเลือกประกอบอาชีพนั้นา หมายหน้า ตามหัวข้อดังไปนี้

1. ระดับชั้นเรียนกับความสนใจในอาชีพ

ระดับชั้นเรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับอายุของนักเรียน ดังนั้นการกล่าวถึงงาน วิจัยเรื่องระดับชั้นเรียนกับความสนใจในอาชีพ จึงจำเป็นต้องเกี่ยวโยงกับอายุของนักเรียน เมื่อ พิจารณาจากงานตามขั้นพัฒนาทางอาชีพของซูเปอร์ (Super, cited by Osipow 1973:138-139) จะพบว่าช่วงอายุ 14-18 ปี เป็นระยะที่มีการก่อตัวของความสนใจในอาชีพ (Crystallization) มีการตัดสินใจในอาชีพที่ยังไม่แน่นอน จนกระทั่งอายุ 18-21 ปี จึงจะมีการพัฒนา ความสนใจในอาชีพที่เฉพาะเจาะจง (Specification) มาขึ้น เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ สตรอง (Strong, cited by Powell 1963 : 336) ที่ศึกษาติดตามผลของคะแนน ความสนใจในอาชีพจากการใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ และพบว่าคะแนนความสนใจใน อาชีพจะคงที่มากขึ้นเมื่ออายุประมาณ 17 ปีขึ้นไป

เวนโรท (Weinroth 1974 : 1453-A) ศึกษาความสนใจในอาชีพของเด็กนักเรียน หญิงระดับชั้น 8-12 อายุระหว่าง 13-18 ปี ในเขตเมือง Tioga และ Potter ในรัฐเพนซิล วาเนีย โดยใช้แบบสำรวจ Hachman-Gaither Vocational Interest Inventory ผล การวิจัยแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุสูงกว่า 16 ปี จะมีความสนใจในอาชีพแคนและลีกชิ้ง กว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี

เบรดลีย์ (Bredley, cited by Horrocks 1951:482-484) ศึกษาการ กระจายการเลือกอาชีพของนักเรียนระหว่างเกรด 7-12 พนวานแต่ละระดับชั้นเรียน นักเรียน จะสนใจอาชีพเกี่ยวกับงานวิชาชีพในจำนวนใกล้เคียงกัน และสนใจอาชีพกิจทักษะ และไม่ใช่ ทักษะน้อยมาก

โรเบอร์ และการ์ฟิลด์ (Roeber and Garfield, cited by Horrock 1951: 481-483) ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมเกรด 9-12 จำนวน 1995 คน พนว

อาชีพที่นักเรียนให้ความสนใจเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเรียนได้แก่ งานเ驶มี่ยน คนร่างหนังสือ นักบัญชี คณงานในโรงงาน เชลแมน นักออกแบบ ส่วนอาชีพที่นักเรียนให้ความสนใจลดลงตามระดับชั้นเรียน ได้แก่ งานเกษตรกร นักบิน งานเกี่ยวกับเครื่องจักรกล นักดนตรี อาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ผลการวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับระดับชั้นเรียนและความสนใจในอาชีพโดยสังเขปดังนี้

หวาน ประพาน (2515:69) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสงขลา จำนวน 472 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของคูเคอร์ พนว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประเมินสนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การบริการสังคม วิทยาศาสตร์ คำนวณ งานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก ศิลปะ เสมือน และดนตรี ตามลำดับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญสนใจในอาชีพเกี่ยวกับการบริการสังคมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ภาษาและวรรณคดี วิทยาศาสตร์ งานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก คำนวณ ศิลปะ ดนตรี เสมือน และการโฆษณา ตามลำดับ

นิตยา ธรรมพันธ์ (2523:74) ศึกษาเรื่องค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดมัตตานี ยะลาและราชวิสา จำนวน 750 คน โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น พนว่า อาชีพที่นักเรียนสนใจจะเลือกมากที่สุดได้แก่ อาชีพในหมวดวิชาชีพวิชาการ รองลงมาได้แก่ ช่างเทคนิค ช่างฝีมือ และอาชีพทาง ตามลำดับ

2.1 เพศกับความสนใจในอาชีพของนักเรียน

แฟรงก์ลิน (Franklin, cited by Horrocks 1951:486-487) ศึกษานักเรียนจำนวน 1,600 คน โดยใช้วิธีสอบถามเป็นระยะ ๆ ถึง 3 ครั้งในช่วงเวลา 1 ปี พนว่า เด็กชายจะมีความคงที่ของความสนใจในอาชีพเดิม 45% - 67% ในขณะที่เด็กหญิงจะมีความคงที่ของความสนใจในอาชีพประมาณ 64% - 75% หรืออาจกล่าวได้ว่า เด็กหญิงจะมีความคงที่ของความสนใจในอาชีพเดิมมากกว่าเด็กชาย สอดคล้องกับการศึกษาของลีช์แมน และวิทตี้ (Lehman and Witty, 1936, cited by Roe 1964:88) ที่ศึกษาถึงหัวนคติเกี่ยวกับอาชีพของเด็กชายและเด็กชายอายุระหว่าง 8.5-18.5 ปี จำนวน 26,878 คน พนว่าหัวนคติเกี่ยวกับอาชีพของเด็กชายจะมีการเปลี่ยนแปลงตามอายุมากกว่าเด็กหญิง และเกี่ยวกับอาชีพที่สนใจพบว่า

เด็กหญิงมีแนวโน้มที่จะสนใจในอาชีพที่นั่งอยู่กับโต๊ะ อาชีพเกี่ยวกับความงาม เกี่ยวกับการบริการ การสอนในขณะที่เด็กชายจะสนใจในอาชีพเกี่ยวกับการเดินทาง การมีความเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกายภาพ และงานที่ต้องออกกำลังผู้อื่น

ฟอกซ์ (Fox, 1947, cited by Powell 1963:336) ศึกษานักเรียนเกรด 9 ในระยะเวลาห่างกัน 2 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของคุณครู พบว่า นักเรียนชายจะมีความคงที่ของความสนใจในอาชีพ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศิลปะ เครื่องจักรกล การคำนวณ การบริการทางสังคม งานเปลี่ยน งานด้านวรรณกรรม และการซักขวนโฆษณา ตามลำดับ นักเรียนหญิงจะมีความสนใจคงที่ในงานด้านบริการสังคม วรรณกรรม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศิลปะ งานเปลี่ยน การคำนวณ เครื่องจักรกล และการซักขวนโฆษณา ตามลำดับ

อีเซล และทาเต (Ezell and Tatare 1955: 217-222) ศึกษาเกี่ยวกับการมองอนาคตของเด็กนักเรียนมัธยมปลายจำนวน 1,572 คน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจในงานวิชาชีพมากที่สุด โดยที่นักเรียนจะสนใจอาชีพเกี่ยวกับการค้า การเกษตรกรรม การอุตสาหกรรม เป็นอันดับรองลงมา ส่วนนักเรียนหญิงจะสนใจในอาชีพเกี่ยวกับเปลี่ยน การค้า การตกแต่งและการบริการ เป็นอันดับรองลงมา

华格纳 (Wagner 1977:1353-A) ศึกษาติดตามผลกระทบยาวของการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมปลายใน Minnesota ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960-1975 กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเกรด 12 จำนวน 1,702 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ Strong Vocational Interest Blank (SVIB) มีการแบ่งประเภทอาชีพเป็น 6 ประเภทตามการแบ่งประเภทอาชีพของ จอห์น ชอลแลนด์ โดยถือเอาคะแนนจาก SVIB เป็นเกณฑ์ตัดสิน พบว่ารูปแบบของการเลือกอาชีพ ความชอบในอาชีพ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในแต่ละปีจะมีความคล้ายคลึงกัน

霍克斯 (Hawkes 1978:2064-A) ศึกษาถึงความคงที่ของความสนใจในอาชีพของนักเรียนเกรด 9 ใน Frederick County เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ Ohio Vocational Interest Survey (OVIS) และมีการติดตามผลเมื่อนักเรียนเรียนอยู่เกรด 11 พบว่านักเรียนชายมีความคงที่ในเรื่องความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง อย่างไรก็ตามแบบแผนอาชีพของนักเรียนหญิงหลังจบขั้นมัธยมศึกษาแล้วจะมีความคงที่มากกว่านักเรียนชาย

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย จะกล่าวถึงผลการวิจัยโดยสังเขปดังนี้

ทวัน ประพาน (2515:69) ศึกษาเบรี่ยນเที่ยบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 472 คน ในจังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งคัดแปลงจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของภูเก็ต พนว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนหญิงสนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่งานบริการสังคม ส่วนนักเรียนชายสนใจงานวิทยาศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่งานค้านคำนวณ

พิมพ์ พร้อมถกกล (2522:46) ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 565 คน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสำรวจความพอใจในอาชีพของจوانน ยุคลแลนด์ พนว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน นักเรียนชายสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิคมากที่สุด นักเรียนหญิงสนใจอาชีพสำนักงานและงานสมัยนมากที่สุด

ในปีเดียวกัน เสดิยร ศรีรัตน์ (2522:62) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวหน้าและความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2521 จำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งคัดแปลงจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของภูเก็ต พนว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก คำนวณ วิทยาศาสตร์ ภาษาและวรรณคดี บริการสังคม และสมัยนแทรกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 แต่ความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับการโฆษณา ศิลปะ และดนตรีไม่แทรกต่างกัน

ในปีต่อมา สุมนรัตน์ กันหลง (2523:45-46) ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 290 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของภูเก็ต พนว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจในอาชีพงานกลางแจ้ง งานจักรกล งานค้านคำนวณ งานวิทยาศาสตร์ งานบริการสังคม และงานสมัยน แทรกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่นักเรียนชายจะสนใจในอาชีพงานกลางแจ้ง งานจักรกล งานวิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนหญิงจะสนใจในอาชีพค้านคำนวณ งานบริการสังคม และงานสมัยนมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ

3. อาชีพของบิดาและอาชีพของมารดา กับความสนใจในอาชีพ

ครอบครัวถือเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด เป็นหน่วยของสังคมที่มีความสัมพันธ์และความร่วมมืออย่างใกล้ชิด เป็นสังคมแรกที่ให้ประสบการณ์ชีวิตแก่เด็ก และยังเป็นสถานที่ที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้บทบาทของการทำงานอีกด้วย ดังที่มอร์เซอร์ (Moser, 1952, cited by Powell 1963:375) ได้ศึกษาอิทธิพลของบิดามารดาต่อความพึงพอใจในอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 500 คน พบว่า วัฒธรรม บรรษัทภัณฑ์ แหล่งรวมที่น่านั่ง สภาพของบิดามารดา ตัวอย่างจากบิดามารดา จะเป็นตัวการที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อความชอบและการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุตร

แทนเซอร์ (Tanzer 1957:890) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและการเลือกอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายจำนวน 183 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ Lee Thrope Interest Inventory พบว่า ระดับความสนใจและอาชีพของบิดาจะมีความสัมพันธ์กับระดับการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นขัดแย้งกับการศึกษาของ แซมลันและสเตฟเฟลอร์ (Samson and Stefflre, 1952, cited by Powell 1963:375) ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเบ้าหมายของอาชีพกับอาชีพของบิดา ในเด็กนักเรียนมัธยมปลายที่ได้รับการบริการการแนะแนวจำนวน 1,000 คน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเบ้าหมายในอาชีพของนักเรียนกับอาชีพของบิดา แต่อาจเป็นไปได้ว่านักเรียนจะเลือกอาชีพที่บิดาทำอยู่ หรืออาชีพที่กล้ายคลึงกัน อาชีพของบิดา เนื่องจากว่านักเรียนได้ทำความรู้จักกับขอบข่ายงานนั้นมากที่สุด

อย่างไรก็ตาม เบรดลีย์ (Bredley, cited by Horrocks 1951:498) ได้ศึกษาถึงการกระจายการเลือกอาชีพของนักเรียนระหว่างเกรด 7-12 พบว่า นักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพเกี่ยวกับงานวิชาชีพจะเลือกงานเกี่ยวกับวิชาชีพตามบิดามารดา

แบลคเบอร์น (Blackburn 1975:4152-A) ศึกษาถึงตัวแปรที่มีผลต่อความปรารถนาและความคาดหวังในการศึกษาและอาชีพของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมปลายใน Northeast Texas จำนวน 428 คน โดยใช้แบบสอบถาม มีการแบ่งระดับความปรารถนาและความคาดหวังในอาชีพเป็น 6 ระดับ พบว่า นักเรียนที่รายงานตนเองว่าบิดาและแม่เป็นอาชีพอยู่ในระดับสูง จะมีความคาดหวังทางอาชีพสูงกว่านักเรียนที่รายงานตนเองว่าบิดาและแม่เป็นอาชีพอยู่ในระดับต่ำกว่า

แจนเซ่น (Janssen 1983:2804-A) ศึกษาถึงความปรารถนาและความคาดหวังของ

ผู้ปักครองของการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมปลายจำนวน 10,317 คน ใน Wisconsin ในปี ค.ศ. 1957 พบว่าอาชีพของบุคคลมีความสำคัญต่อความประณญาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดาจะมีความสำคัญต่อความประณญาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

สำหรับการวิจัยเรื่องอาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา กับความสนใจในอาชีพของนักเรียนในประเทศไทยนี้ จะกล่าวถึงโดยสังเขปดังนี้

สมจิต อภิชนานพงษ์ (2523:46) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับภาพแสดงตัวเก็บตัว กับความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 ในจังหวัดชุมพร จำนวน 432 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสำรวจความสนใจอาชีพมาตรฐานของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า�ักเรียนที่บิดามารดาเป็นอาชีพต่างกันจะมีความสนใจอาชีพในแต่ละประเภทไม่แตกต่างกัน

ในปีต่อมา márker กองเกตุ (2424:52-54) ศึกษาถึงผลของหัตถศิริ ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อายุระหว่าง 14-18 ปี จำนวน 341 คน มีการแบ่งประเภทอาชีพของบิดามารดาและความสนใจในอาชีพของนักเรียนตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่แบบสำรวจความพอใจในอาชีพของจบทั้น ยศลแลนด์ เป็น 6 ประเภท คือ งานช่างฝีมือและกลางแจ้ง งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค งานบริการการศึกษาและสังคม งานส่วนภูมิภาคและเมือง งานจัดการและค้าขาย และงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม พบว่า อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดาไม่มีผลต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน นักเรียนที่บิดาและมารดาประกอบอาชีพในแต่ละประเภท สนใจในอาชีพงานวิทยาศาสตร์และเทคนิคมากที่สุด

4. ระดับการศึกษาของบิดามารดาต่อกับความสนใจในอาชีพของนักเรียน

แบลคเบอร์น (Blackburn 1975:4152-A) ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อความประณญาและความคาดหวังในด้านการศึกษา และอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 428 คน พบว่า คะแนนของความประณญาและความคาดหวังทางด้านการศึกษา และอาชีพของนักเรียน จะสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนที่บิดาและมารดาเป็นระดับการศึกษาสูง

ฮัทตัน (Hutton 1979:6051-A) ศึกษาเรื่องความสนใจในอาชีพและแรงจูงใจที่มีผล

ตลอดความสำเร็จในอาชีพของเพศหญิงจำนวน 351 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ World of Work Inventory และแบบสอบถามที่สร้างขึ้น พบว่า เพศหญิงกลุ่มนี้มีความประณานางอาชีพสูงจะมีบ้าและมารดา มีระดับการศึกษาคล้ายคลึงกัน ในขณะที่กลุ่มที่มีความประณานางอาชีพค่ำบิจจะมีระดับการศึกษาในระดับสูงกว่าการศึกษาของมารดา

สำหรับผลการวิจัยเรื่อง ระดับการศึกษาของบิดามารดา กับความสนใจในอาชีพของนักเรียนในประเทศไทยนั้น มีโดยลังเขปดังนี้

พิมพ์ พร้อมถกกล (2522:67) ศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 565 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจความพอใจในอาชีพของ จوانน ชอลแลนด์ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในอาชีพแต่ละต่างกันตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่รู้หนังสือ จะสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการ และความมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไป จะสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิคมากที่สุด

สมจิต อภิชนนาพงษ์ (2523:50) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว กับความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 432 คน ในจังหวัดชุมพร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพมาตรฐานของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการซึ่งแบ่งความสนใจในอาชีพเป็น 10 ประเภทได้แก่ งาน จัดการ งานคุณภาพ งานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ งานขักขวนโฆษณา งานศิลปะ งานวรรณกรรม งานดนตรี งานบริการสังคม งานเปลี่ยน และการทำงานนอกบ้าน พบว่า นักเรียนที่บิดามารดา มีระดับการศึกษาตั้งแต่ไม่ได้เข้าศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทไม่แตกต่างกัน

ในปีต่อมา márศรี กองเกตุ (2524:62) ศึกษาผลของหัตถศิลปะ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 341 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ จوانน ชอลแลนด์ และแบบสอบถามที่สร้างขึ้น แบ่งระดับการศึกษาของบิดามารดาเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ไม่ได้เข้าเรียน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา พบว่า ระดับ การศึกษาของบิดามีผลต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน แต่ระดับการศึกษาของมารดาไม่

มีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน นอกจานี้ยังพบว่า นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการศึกษาในแต่ละระดับจะให้ความสนใจในงานวิชาศาสตร์และเทคนิคมากที่สุด

5. ระดับรายได้ของบุคลากรต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียน

รายได้ของบุคลากรต่อความสนใจเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งต่อการศึกษา เพื่อการประกอบอาชีพของบุตรในอนาคต ดังผลการวิจัยของโรเซ่นเบอร์ก (Rosenberg, 1957, cited by Osipow 1973:242) ที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,000 คน พบว่า การหาเลี้ยงชีพของเด็กในอนาคตจะมีความสัมพันธ์กับความสนใจในสูงกับระดับรายได้ของบุคคล โดยที่กินชเนอร์ก และคินซ์ (Ginzberg and others, 1951, cited by Osipow 1973:85) ศึกษาพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีจะเข้าสู่ระยะการเลือกอาชีพ โดยพิจารณาตามสภาพความเป็นจริงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง หรืออาจกล่าวได้ว่าเด็กที่มีบุคลากรรายได้ดีจะหันไปสนใจในอาชีพที่มีรายได้สูง

นอกจากนี้ แบลคเบอร์น (Blackburn 1975:4152-A) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน Northeast Texas จำนวน 428 คน โดยใช้แบบสอบถามพนวณว่า นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อความรายได้สูงจะมีความปรารถนาทางอาชีพในระดับสูง

ผลการวิจัยในประเทศไทย เรื่องระดับรายได้ของบุคลากรต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนโดยสังเขปดังนี้

มาศรี กองเกตุ (2524:56) ศึกษาผลของหัตถศิลป์ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบุคลากรที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษานี้ที่ 3 ในกรุงเทพมหานครจำนวน 341 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจความพึงพอใจในอาชีพของจ仇ห์ ชูลแลนด์ และแบบสอบถามที่สร้างขึ้น พบว่า รายได้ของบุคลากรมีผลกระทบต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อความรายได้มากกว่า 1,000 บาท จะให้ความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานสำนักงานและสมิยน และงานวิชาศาสตร์และเทคนิคมากที่สุด นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อความรายได้ 1,001-1,500 บาท ให้ความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานสำนักงานและสมิยนมากที่สุด นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อความรายได้ 1,501-6,001 บาทขึ้นไปให้ความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานวิชาศาสตร์และเทคนิคมากที่สุด

6. ระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนกับความสนใจในอาชีพของนักเรียน

สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงถึงความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งอาจถือเป็นตัวกำหนดอย่างหนึ่งของการเลือกศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน ดังที่ สูเปอร์ โค瓦ลสกี้ และก็อตคิน (Super, Kowalski and Gotkin, 1967, cited by Osipow 1973:146-147) ได้ศึกษาติดตามผลของนักเรียนตั้งแต่อยู่ในโรงเรียนจนเข้าสู่วิทยาลัย เป็นระยะเวลาติดต่อกัน 10 ปี พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนจะเป็นตัวที่นำพาให้มีประสิทธิภาพของพฤติกรรมทางอาชีพของนักเรียน

เพอร์รอน (Perrone 1965:254-257) ศึกษาเรื่องค่านิยมและความพอกใจในอาชีพกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเกรด 7 (Mean Otis IQ = 108.4) และเกรด 8 (Mean Henmon-Nelson IQ = 109.7) จำนวน 196 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ Value-Orientation (VO) พบว่า นักเรียนหญิงที่มีสติปัญญาดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีเป้าหมายทางอาชีพที่จะนำความพึงพอใจมาให้ ทั้งยังต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป เพื่อนำตนไปสู่จุดมุ่งหมายในชีวิตที่ตั้งไว้ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนทำภาระจะไม่สนใจในการแสดงออกของตนเอง และตั้งเป้าหมายของความปรารถนาในด้านการศึกษาที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของตน

แบลคเบนอร์น (Blackburn 1975:4152-A) ศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 428 คนโดยใช้แบบสอบถาม พบร้านักเรียนจะมีความคาดหวังทางการศึกษาและอาชีพ ความปรารถนาทางการศึกษาและอาชีพสูงขึ้นตามเกรดเฉลี่ยของนักเรียน

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาของฟิลิ宾 (Philibin 1980:4415-A) เรื่องความสนใจ ความสามารถ สัมฤทธิ์ผล และคุณลักษณะทางประการของนักเรียนที่เรียนโปรแกรมที่ต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ Ohio Survey Test เพื่อวัดความสามารถทางภาษา ณิคศาร์ สัมฤทธิ์ผลทางการอ่านและการแสดงออกทางภาษาอังกฤษ และสัมฤทธิ์ผลทางณิคศาร์ และใช้ Ohio Vocational Interest Survey ในการวัดความสนใจในอาชีพในหมวดอาชีพทาง ฯ ผลปรากฏว่าไม่มีสหสมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างคะแนนในระดับสูงในแบบสำรวจความสนใจ OVIS และตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา

จากทฤษฎีและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าตัวแปรที่มีผลต่อความสนใจในอาชีพ อันจะทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะเลือกประกอบอาชีพนั้น ๆ ในรายหน้าได้แก่ ระดับชั้นเรียน เพศ อาชีพของบิดาและมารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา ระดับรายได้ของบิดามารดา และระดับลัมดุหรือผลทางการเรียนของนักเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสำรวจความสนใจในอาชีพ พร้อมทั้งเหตุผลของความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวแปรดังกล่าวข้างต้นโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการศึกษาและการแนะนำแก่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปราชกรณ์มหาวิทยาลัย